

واگو

بچه‌های گرمسیر فارس باری جالبی دارند بنام واگو که برای پرورش حافظه و دقت و سرعت انتقال تمرین خوبی است. بازی چنین است که بچه‌ها دور هم می‌نشینند و «سردسته» ظرفی جلو آنها میگیرد و میگوید: «خانه خدا را پر کنید!» هر کس مقداری تنقلات مانند گندم برشته و نخودچی و مویز و کشمش که باید دانه دانه باشد در آن میریزد. پس از آن بازی شروع میشود و سردسته خطاب به یکی از بازیکنان شعری میخواند و او باید پس از هر مصرع آخرین کلمه همان مصرع و مصرع‌های پیش از آن را بترتیب تکرار کند. مخاطب باید این کار را تندو بدون درنگ انجام دهد و کلمات آخر مصرع‌ها را از آخر به اول بگوید و هر جا که سوخت، تعداد هر کلمه‌ای که درست گفته است سردسته یک دانه از آن تنقلات را به وی میدهد و بازی را با دیگری شروع میکند.

از میان بازیکنان آن که موفق شود همه کلمات را بترتیب و بدون مکث از آخر به اول تکرار کند همه بازیکنان دست - زنان به افتخار او میخوانند:

از بس مویز بخورده

خونه خدا را برده

این بچه گل بگفته .

و خانه خدا همان ظرف پراز تنقلاتست که برنده بعنوان جایزه میگیرد .

اینک دوشمر از این بازی با آنچه مخاطب باید بازگو کند:

- اشتر به چراست در بلندی
 «در بلندی»
 کلهش به مثال کله قندی
 «کله قندی - در بلندی»
 چشمش به مثال آینه بندی
 «آینه بندی - کله قندی - در بلندی»
 گوشش به مثال باد بزنی
 «بادبزنی - آینه بندی - کله قندی - در بلندی»
 چیلش (۱) به مثال دهنه‌ی پالنگی (۲)
 «دهنه پالنگی - بادبزنی - آینه بندی - الی آخر»
 فینش (۲) به مثال غار تنگی
 «غار تنگی - دهنه پالنگی - بادبزنی ...»
 گردن به مثال غاز قلنگی (۴)
 «غاز قلنگی - غار تنگی - دهنه پالنگی ...»
 سینش به مثال تخته سنگی
 «تخته سنگی - غاز قلنگی ، غار تنگی ...»
 کمش (۵) به مثال طبل جنگی
 «طبل جنگی - تخته سنگی - غاز قلنگی ...»
 لنگش به مثال يك تفنگی
 «يك تفنگی - طبل جنگی - تخته سنگی ...»
 تخمش به مثال جفت زنگی
 «جفت زنگی - يك تفنگی - طبل جنگی ...»
 گندش به مثال دسته هونگی (۶)
 «دسته هونگی - جفت زنگی - يك تفنگی ...»
 پشکش (۷) به مثال جوز قندی
 «جوز قندی - دسته هونگی - جفت زنگی ...»
 دمبش به مثال جارو پنگی (۸)
 «جارو پنگی - جوز قندی - دسته هونگی ...»

- این مار چو گربه هوفه (۹) داره
 «هوفه داره»
 در کوه رگمر خونه داره
 «خونه داره - هوفه داره»

يك بچشك (۱۰) گت (۱۱) توچونه (۱۲) داره
 «چونه داره - خونه داره - هوفه داره»
 سري چو چماق گلوله داره
 «گلوله داره - چونه داره - خونه داره - هوفه داره»
 چشمی (۱۳) ريقينك (۱۴) گردونه داره
 «گردونه داره - گلوله داره - چونه داره ...»
 يك زبون سيوي (۱۵) قيطونه داره
 «قيطونه داره - گردونه داره - گلوله داره ...»
 صد بدست (۱۶) بالاش (۱۷) پيمونه داره
 «پيمونه داره - قيطونه داره - گردونه داره ...»
 مسی (۱۸) زامام جعفري (۱۹) نشونه داره
 «نشونه داره - پيمونه داره - قيطونه داره - گردونه
 داره ....»

گرد آورنده: گرامت رعنا حسيني

۱ - چيل : دهان ۲ - پالتنگي : گيوه ملكي ۳ - فين : بيني ۴ - غاز قلنك : لكلك
 ۵ - كم (بهضم كاف) : شك ۶ - هونك : هاون ۷ - پشك : پشك ۸ - جاروپنگي : جاروش
 كه از خوشه خرما درست كنند ۹ - هوفه : صدای مار وگرهه بوقت خشم ۱۰ - بچشك (به كسر
 اول ودوم) : گنجشك ۱۱ - گت (به ضم كاف) : گنده ، درشت ۱۲ - چونه : چانه ۱۳ - چشمي
 (بضم ميم) : چشمهای ۱۴ - ريقين : ريز ، كوچك ۱۵ - سيوي : سياهی ۱۶ - بدست :
 وجب ۱۷ - بالا : ند وقامت ۱۸ - مسی : مسح ، دست كشيدين ۱۹ - گفته ميشود كه امام جعفر -
 صادق مار را در آسین خود پناه داد و آن جانور انگشت حضرت را گزييد . حضرت انگشت
 خود را كه خون از آن جاری بود بر پشت ماركشيد و اثر آن بصورت نواری حنائی رنگ
 بجا ماند كه تا قيامت نشان بدكشي و ناسپاسی مار باشد . وبه همین جهت است كه مارهایی
 راکه خط سرخی بر پشت دارند مار جعفري مينامند .